

اثربخشی آموزش مهارت های ارتباطی بر خودکارآمدی و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان دوره دختر سوم ابتدایی شهر شیراز

دکتر مهدی وارث، زهرا میرزایی فرشته، محبی مهکویه، سیده سعیده درفشه

استاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز

دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی و آموزگار پایه سوم، دانشگاه آزاد اسلامی شیراز، ایران
دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی و آموزگار چندپایه، دانشگاه آزاد اسلامی شیراز، ایران
دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی و آموزگار پایه پنجم، دانشگاه آزاد اسلامی شیراز، ایران

چکیده:

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی آموزش مهارت های ارتباطی بر خودکارآمدی و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان دوره دختر سوم ابتدایی شهر شیراز بود. این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و با توجه به نحوه گردآوری داده ها جزء پژوهش های آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی دانش آموزان دختر پایه سوم ابتدایی شهر شیراز در سال تحصیلی ۹۹-۱۳۹۸ می باشد. نمونه آماری شامل ۶۰ دانش آموز می باشد که به صورت هدفمند و با روش خوشه ای چند مرحله ای از بین جامعه آماری فوق انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. جهت گردآوری داده ها از پرسشنامه باورهای خودکارآمدی شرر و همکاران (۱۹۸۲) و به منظور سنجش پیشرفت تحصیلی دانش آموزان از پرسشنامه محقق ساخته استفاده شد. مداخلات آزمایشی به منظور آموزش مهارت های ارتباطی به گروه آزمایش طی ۱۰ جلسه ۹۰ دقیقه ای براساس بسته آموزشی (۲۰۰۴) به اجرا درآمد. به منظور بررسی سوالات پژوهش از آزمون های آماری تحلیل کواریانس چند متغیری و تحلیل کواریانس تک متغیری استفاده شد. نتایج نشان داد آموزش مهارت های ارتباطی بر خودکارآمدی و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان پایه سوم ابتدایی شهر شیراز تاثیر دارد.

واژگان کلیدی: مهارت ارتباطی، خودکارآمدی، پیشرفت تحصیلی

۱-مقدمه

اصطلاح پیشرفت تحصیلی^۱ عبارت است از میزان دستیابی دانش آموزان به اهداف آموزشی از پیش تعیین شده که انتظار داریم در کوشش های یادگیری خود به آنها برسند. مطالعه ای عوامل مؤثر بر پیشرفت تحصیلی، طی سه دهه اخیر، بیش از پیش مورد توجه متخصصان تعلیم و تربیت قرار گرفته است. حساسیت تعلیم و تربیت از یک سو و پیچیدگی جهان امروز از سوی دیگر، تمرکز توجه مدیران و معلمان را به پرورش دانش آموزان با انگیزه و راهبردی تغییر داده است (پاریس^۲، ۲۰۰۱) عوامل گوناگونی بر پیشرفت تحصیلی افراد تأثیر می گذارند که متخصصان تعلیم و تربیت آنها را به چهار دسته عوامل فردی، آموزشگاهی، خانوادگی و اجتماعی تقسیم کرده اند (قربانعلی زاده و یوسفی پور، ۱۳۹۶).

یکی از متغیرهای مؤثر بر پیشرفت تحصیلی، باورهای خودکارآمدی^۳ است. خودکارآمدی یک ساختار مهم در تئوری شناختی-اجتماعی بندورا است. بندورا خودکارآمدی را قضاوت فرد از توانایی هاییش در زمینه ی انجام یک عمل مشخص، برای دستیابی به نتیجه ی مطلوب می داند. وی معتقد است افرادی که خودکارآمدی بالاتری دارند، باور دارند که می توانند با انجام عملی مشخص رویدادهای

^۱- educational achievement

^۲-Paris

^۳-self-efficacy beliefs